

24 / 6

יהודים שומרים שבת.

יהודים מכבדים את השבת.

יהודים - מפרסמים את השבת.

כמה משמח לראות בתי עסק, שמפרסמים שהם פתוחים "24/6", וזו עדות ברורה שהם שומרים השבת ומכבדים את השבת.

אנו פתוחים כל השבוע - חוץ משבת.

לתלות שלט כזה על חנות, זה לפרסם את השבת בצורה הברורה ביותר. אני גאה לשמור שבת, אני מתפאר בזה שאני שומר שבת, ואפילו שחשוב לי להיות זמין אליכם תמיד, יש מעלי את בורא עולם והוא ציוה עלי לנוח בשבת, והוא ציוה עלי לסגור את העסקים שלי בשבת. **אני זמין לך, אך אני זמין יותר לבורא.**

לכן אני שמח לבשר לכם שאני לא פותח את העסק שלי בשבת.

למה? **כי אני עבד ה'**, חשוב לי לעשות את רצונו. למה? - **כי אני שומר שבת.** למה? **כי אני שמח לשמור שבת.**

יהודים אוהבים את ה' ומכבדים את מצוותיו. וכעת רואים את שהם גם גאים בזה, אשריהם ואשרי חלקם, בעולם הזה ובעולם הבא.

כל יהודי הוא לוח מודעות, לכבוד בורא עולם. כל אחד צריך למצוא מה לפרסם על לוח המודעות שלו, איזו מצוה חשוב לו לפרסם, במה הוא רוצה לשתף יהודים נוספים, ולסחוף אותם אחריו לעבודת ה'.

לא מצד הגאווה, של הפרסום העצמי שלו, אלא בבחינת "וַיִּגְבֶּה לְבָבוֹ בְּדַרְכֵי ה'" [דברי הימים ב יז, ו]. לשמור ולהיות גאים לעשות את רצון ה'.

ועוד דבר, יש בזה בחינה גדולה של "קידוש השם", וכידוע אם אדם עבר על "חילול השם", התיקון הגדול ביותר לכך הוא "קידוש השם".

מי שעוסק בקידוש שמו יתברך, גם מוכיח את אהבתו לבורא עולם (עובד מאהבה), וגם מקדש את שמו ברבים, וזוכה בכפלים.

תורת החיד"א

צאן לבן - היו נשמות ישראל, וטרח יעקב עד שמשך כל כח לבן אצלו. ולבן היה רוצה להחזיר את יעקב כדי ליקח הצאן, ופתהו לתת לו עושר, ואם ח"ו היה חוזר נאבד העולם. הרב נר הקדש פ' ויצא [דבש לפי צ, טו]

יהודים שומרים שבת.

יהודים מכבדים את השבת.

יהודים - מפרסמים את השבת.

כמה משמח לראות בתי עסק, שמפרסמים שהם פתוחים "24/6", וזו עדות ברורה שהם שומרים השבת ומכבדים את השבת.

אנו פתוחים כל השבוע - חוץ משבת.

לתלות שלט כזה על חנות, זה לפרסם את השבת בצורה הברורה ביותר. אני גאה לשמור שבת, אני מתפאר בזה שאני שומר שבת, ואפילו שחשוב לי להיות זמין אליכם תמיד, יש מעלי את בורא עולם והוא ציוה עלי לנוח בשבת, והוא ציוה עלי לסגור את העסקים שלי בשבת. **אני זמין לך, אך אני זמין יותר לבורא.**

לכן אני שמח לבשר לכם שאני לא פותח את העסק שלי בשבת.

למה? **כי אני עבד ה'**, חשוב לי לעשות את רצונו. למה? - **כי אני שומר שבת.** למה? **כי אני שמח לשמור שבת.**

יהודים אוהבים את ה' ומכבדים את מצוותיו. וכעת רואים את שהם גם גאים בזה, אשריהם ואשרי חלקם, בעולם הזה ובעולם הבא.

כל יהודי הוא לוח מודעות, לכבוד בורא עולם. כל אחד צריך למצוא מה לפרסם על לוח המודעות שלו, איזו מצוה חשוב לו לפרסם, במה הוא רוצה לשתף יהודים נוספים, ולסחוף אותם אחריו לעבודת ה'.

לא מצד הגאווה, של הפרסום העצמי שלו, אלא בבחינת "וַיִּגְבֶּה לְבָבוֹ בְּדַרְכֵי ה'" [דברי הימים ב יז, ו]. לשמור ולהיות גאים לעשות את רצון ה'.

ועוד דבר, יש בזה בחינה גדולה של "קידוש השם", וכידוע אם אדם עבר על "חילול השם", התיקון הגדול ביותר לכך הוא "קידוש השם".

מי שעוסק בקידוש שמו יתברך, גם מוכיח את אהבתו לבורא עולם (עובד מאהבה), וגם מקדש את שמו ברבים, וזוכה בכפלים.

לא ישב במהרה ובחזק ולא יאנוס לדחוק עצמו יותר מדאי, שלא ינתק שיני הכרכשתא [ש"ע ג, טז]

להערות ותגובות או כדי להצטרף לרשימת התפוצה ניתן ליצור קשר elul1970@gmail.com מייל

ילקוט יוסף

סימן תכג - תפלת מוסף בראש חודש

ו. המתפלל מוסף בראש חודש וכשהגיע למחיה המתים שמע קדושה של שחרית, לא יענה עמהם. וכן להיפך. והוא הדין בשבת.

אולם המתפלל תפלת תשלומין בשחרית לתפלת ערבית, ושמע קדושה כשהגיע למחיה המתים, יענה עם הצבור.

ז. המנהג פשוט כשחל ראש חודש ביום חול אומר "את מוסף", וכשחל ראש חודש בשבת אומר "את מוספי", כדי להבדיל בין קדושה לקדושה. ואין לשנות מהמנהג. ואם טעה בשבת ואמר מוסף במקום מוספי, אינו חוזר.

ח. מי שהתפלל מוסף בעל פה בראש חודש, וכשסיים "וברית אבות לבנים תזכור" התחיל יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, ובמקום שיאמר שתעלנו וכו' סיים "שתחדש עלינו את החודש הזה וכו'" וחתם, וכשסיים תפלתו נזכר שלא אמר פסוקי מוסף, אינו צריך לחזור ולהתפלל מוסף, דספק ברכות להקל.

ט. מי שטעה בראש חודש וחתם במוסף מקדש ישראל ויום הזכרון, או מקדש ישראל והזמנים, לא יצא ידי חובה, וחייב לחזור ולהתפלל מוסף.

י. בשבת וראש חודש אין אומרים במוסף תכנת שבת, אלא יש לומר נוסח "אתה יצרת", כדי לפרסם שהוא ראש חודש. וחותמים מקדש השבת וישראל וראשי חודשים. ואם טעה וחתם מקדש השבת בלבד, יצא. אבל אם חתם בשל ר"ח בלבד, לא יצא.

יא. אם טעה בשבת וראש חודש והתפלל "תכנת שבת" וחתם מקדש השבת, נכון שיאמר ברצה [בלי חתימה]: ונעשה קרבנות חובותינו לפניך, תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן, את מוסף יום ראש החודש הזה וכו', ואחר כך יאמר יעלה ויבוא, ואתה ברחמיך הרבים וכו'.

ואם נזכר אחר שסיים תפלתו, והזכיר יעלה ויבוא ברצה, יבקש מהשליח צבור שיכוין עליו, ויכוין גם הוא לצאת ידי חובת תפלת מוסף, ויענה רק אמן אחר סיום הברכות. ואם התפלל ביחידות לא יחזור להתפלל מוסף, ויסמוך על מה שהזכיר ראש חודש ברצה.

יב. יש אומרים שבמוסף של שבת וראש חודש צריך לומר מעין החתימה סמוך לחתימה, ולכן צריך להוסיף: כי בעמך ישראל וכו', וחוקי ראשי חדשים וכו'. ויש חולקים. ואין לשנות בדבר זה מהמנהג. ואומרים ושירי דוד עבדך נשמע בעירך האמורים לפני מזבחך וכו'.